

muner og amtskommuner ikke har kunnet anvende disse til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger af den i § 97 a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. omhandlede art.“

5) Efter stk. 4 indsættes som nyt stykke:
„Stk. 5. De i stk. 4 nævnte indbetalinger til staten sker efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse. De indbetalte beløb anvendes til beskæftigelsesfremmende formål.“

Af et *mindretal* (Fuglsang (DKP) og Lis Starcke (DR)):

Til § 4.

6) I *stk. 1* udgår *nr. 2*.

Nr. 3 og *4* bliver herefter *nr. 2* og *3*.

Af *mindretallet under nr. 1*:

Til § 6.

7) Paragraffen udgår.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 4*:

Ny paragraf.

8) Efter § 6 indsættes som ny paragraf:
„§ 01. Indenrigsministeren bemyndiges til at foretage de nødvendige korrektioner af amtskommunernes og kommunernes tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier i 1978, 1979 og 1980 under hensyntagen til, at amtskommunerne i hvert af de nævnte år skulle have båret 35 pct. af de i § 2 nævnte udgifter og kommunerne 65 pct.“

Bemærkninger.

Til *nr. 1-3* samt *7*.

Ændringsforslagene fjerner lovforslagets bestemmelser om offentlige tilskud til såkaldte energibesparende foranstaltninger i private boliger. Beløbene reguleres tilsvarende. Det er forslagsstillernes opfattelse, at det ikke bør være en offentlig opgave at yde tilskud til folks boligforbrug, når der ikke foreligger sociale grunde hertil i den enkelte boligforbrugers økonomi.

Det er i hovedsagen folk med normal eller over middel økonomisk formåen, der nyder godt af sådanne tilskud. Til dette kommer,

at den beskæftigelsesmæssige effekt er tvivlsom, da der ofte vil være tale om foranstaltninger, der alligevel ville blive iværksat af de pågældende tilskudsmodtagere.

Til *nr. 4*.

I det omfang en kommune eller amtskommune ikke kan anvende de beløb, som er afsat til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, er regeringen af den opfattelse, at kommunen eller amtskommunen skal have mulighed for at anvende midlerne til beskæftigelsesprojekter for lønmodtagere, som det er vanskeligt at anvise arbejde på det normale arbejdsmarked, herunder arbejdsløse, der står over for at miste deres dagpenge på grund af 26 ugers reglen.

Det forudsættes, at beskæftigelsesprojekter af denne art forelægges til udtalelse for arbejdsmarkedsnævnene.

Til *nr. 5*.

Ændringsforslaget svarer til lovforslagets § 3, *stk. 4* in fine.

Til *nr. 6*.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at den foreslåede ordning med tilladelse til kommunerne til at give tilskud til private virksomheder til nedsættelse af disses lønudgifter ved beskæftigelse eller uddannelse af unge, alt for let vil kunne misbruges. Ordningen vil kunne virke både konkurrenceforvridende og løntrykkende, og en kontrol med den vil være praktisk umulig.

Til *nr. 8*.

På det i bemærkningerne til lovforslaget nævnte møde mellem regeringen, de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner den 30. juni d. å. var der enighed om, at den samlede „beskæftigelsespulje“ skulle fordeles mellem kommuner og amtskommuner i samme forhold som nettoudgiftsfordelingen mellem kommuner og amtskommuner, svarende til indenrigsministeriets henstilling af 1. juli 1977 til kommunalbestyrelser og amtsråd om at afsætte henholdsvis 65 og 35 kr. pr. indbygger i de kommunale og amtskommunale budgetter for 1978.

Regeringen finder det rimeligt, at denne byrdefordeling mellem kommuner og amtskommuner opretholdes, uanset den i lov-